

Hr. Peter Skaarup spørger, om Kristeligt Folkeparti vil være med til at opnormere kristendomsundervisningen i skolerne. Altså Kristeligt Folkeparti har i mange år haft den politik, at vi siger, at vi gerne så, at der er to timers kristendomsundervisning i skolen i alle klasser undtagen det år, hvor der er konfirmationsforberedelser. Så det er vi helt med på.

Ja, jeg tror, det var det spørgsmål, der blev stillet til mig.

Kim Behnke (FRI):

Man fristes jo til at gøre den konstatering, at uanset om folk nu tror kraftigt på, at det er Allah, der er deres gud, eller det er kristne, der tror på deres gud, så ligger der jo et eller andet sted i begge religioner, at man tror på, at der er en øvre magt, der styrer skæbnen og udviklingen. Og i det tilfælde er det jo overladt til andre end Folketinget at afgøre, hvordan den kulturelle udvikling bliver i Danmark.

Sådan ser vi ikke på det i Frihed 2000. Vi ser sådan på det, at grundlovens ord om religionsfrihed skal tages alvorligt. Og det betyder, at uanset om folk vælger at tilslutte sig scientologi og kalde det deres religionsdyrkelse, om de er Jehovas Vidner med, hvad deraf følger af umenneskelighed over for deres børn, om man er muslim, eller om man vælger at tilslutte sig den danske evangelisk-lutherske kirke, ja, så er det altså en individuel, personlig afgørelse.

Man kan så i øvrigt, hvis man kigger lidt i historiebøgerne, gøre den interessante sammenligning, at da kristendommen kom til Danmark, var der ikke tale om en frivillig afgørelse for hver enkelt borger, men der var det overladt alene til kongen at afgøre, hvilken religion der skulle være i Danmark, hvilket da også resulterede i, at ganske mange fra den såkaldte almue fortsat dyrkede og den dag i dag dyrker den nordiske mytologi og mener, at det er dér, deres religiøse stæd skal være. Og det skal de naturligvis have frihed til.

Vi har aldrig været bekymrede for, at danskerne i stor stil skulle gå hen og konvertere til islam. Alene det forhold, at det kræver ikke bare deltagelse i den ugentlige fredagsbøn og ikke kun at give fremmøde i kirken juleaften, ja, alene det, at danskerne skulle til at bede fem gange i døgnnet, det tillader den danske dovenskab over for gudsdyrkelse bestemt ikke.

Derfor er det efter vores vurdering ikke nogen trussel; det er ikke noget at frygte, at danskerne skulle konvertere til islam i nævnevær-

dig grad. Men det, der selvfølgelig kan være et problem, og det mener vi er et problem, er, at der i det danske samfund optages ganske mange fra udlandet, som medtager deres religion, som så er islam.

Grunden til, at vi mener, at islam i sig selv er et problem, er, at islam er mere end blot en religion. Islam er både politik, religion og kultur. Det er et helt system, der beskriver, hvordan man skal opføre sig.

Derfor er det vrøvl, når der er nogle af ordførerne i dag, der har søgt at foretage den sammenligning med den amerikanske kultur, som specielt unge tager til sig, klipper sig på samme måde som pigerne i Beverly Hills, spiser burgere og drikker cola, og hvad folk ellers finder på, for det er jo hverken et politisk, religiøst eller kulturelt system, men det er alene et spørgsmål om forbrugsmønstre.

Det, der efter vores mening er et problem i det danske samfund, er, at det, vi kalder integration, går ud på, at vi danskere skal tilpasse os dem, der kommer udefra, frem for at det er dem, der kommer udefra, der skal tilpasse sig vores samfund og vores normer.

Og i og med at folk, der er muslimer, tror på islam, dyrker islam, har en lang række andre moralske normer, end vi har i Danmark, ja, så giver det anledning til ganske mange konfrontationer. Det sker omkring dyreetik, det sker omkring mad og andre ting. Der må det altså være sådan, at det ikke er os, der skal tilpasse os dem, der kommer udefra, men det må nødvendigvis være omvendt.

Så sker der denne her politisk korrekte sproglige tilpasning. Nu må man ikke længere kalde folk for fremmedarbejdere eller udlændinge eller flygtninge. Næh, det er kun rigtig korrekt, hvis man kalder dem nydanskere. Og det er også derfor, at alle de forslag til vedtagelse, der er fremsat, bærer én fejl, nemlig at staten, at regeringen skal tage initiativ til en fortsat debat.

Det ender altid, når den slags skal ske på regeringsinitiativer, i statspropaganda. Det sker i opgørelse af god og dårlig moral. Det sker i form af udsendelse af brochurer og pjecer om, hvad der er politisk korrekt adfærd, og det er noget, vi under ingen omstændigheder vil være med til at understøtte.

Det må nemlig være sådan, at det skal være lovligt fortsat at kalde udlændinge for udlændinge og flygtninge for flygtninge, hvis ikke